

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo list
brezplačno.

☉☉

☉☉ Delaj, nabiraj, pomnožuj. ☉☉



Učitelji, dijaki
in nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gl.

☉☉

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Poročilo o četrtem občnem zboru slovenskega čebelarskega društva. — Dopisi. — Listnica. — Naznanilo opravištva in vodstva.

Poročilo o četrtem občnem zboru slovenskega čebelarskega društva. *)

Po nasprotnem pozdravljanji se je 23 januarja o dveh popoldne pričel četrti občni zbor slov. čebelarskega društva. Sošlo se je bilo le 14 udov k zborovanji, ker več udov, ki se je bilo že pred oglasilo, je izostalo ter spremljevalo na mirodvor k sv. Krištofu ravno umrlega profesorja in narodnjaka. Naj pred je sledilo kratko poročilo delovanje čebelarskega društva leta 1876. Da marsikterih reči ne bo treba pozneje ponavljati, podamo to poročilo, kakor je bilo zborovalcem naznanjeno. Glasilo se je:

Lansko leto osorej izvoljen odbor čebelarskega društva je zarad znanih okoljšin le navadne, naj potrebnije opravila izvrševal; ker ne le pomanjkanje denarnih pomočkov, ampak tudi velik dolg je oviral vsako unanje delovanje. Odbor je tedaj:

1. preskrboval, kar je bilo potrebnega za izdavanje društvenega lista.
2. Je preskrbel 500 iztisov po zadnjem občnem zboru spremenjenih in z odlokom 10. marba 1876 od c. kr. vlade potrjenih pravil za poznejše čase. Pravila so bila pa tudi v „Svov. čebeli“ natisnjena.
3. Odbornih sej je bilo le troje ter so za notranje reči zadostovale; ker na unanje s stroški skljenjeno delovanje tako ni bilo misliti. — Na drugo odborno sejo moramo gg. zborovalce posebno opozorevati. V tej odborni seji se je pretresoval dopis vis. c. kr. ministerstva 4. maja l. 1876. Na prošnjo odbora za državno podporo je namreč vis. ministerstvo kmetijstva odgovarjalo: „da prošnje za državno podporo ne more vslišati, ker je čebelarsko društvo samostojno, minister pa je

*) Vvodni članek in tudi druge članke o čebelarstvu smo v tem listu opustili, da se nam poročilo ne bo trgalo. Navadno tudi drugi listi tako ravnaajo o letnih računih. Vredn.

sklenil kot pravila se držati, da bo državno podporo le takim društvom dajal, kateri so v zvezi s kmetijsko družbo; naj torej čeb. društvo se sklene s kmetijsko družbo ter naj o tem sklepu njemu poroča“. — Odbor je tedaj v svoji drugi seji 22. junija se posvetoval, kaj storiti. Da bi se čeb. društvo popolno s kmetijsko družbo stopilo ter kot društvo jenjalo tudi en odbornik ni pritrtil, ampak vsi so bili zato, da naj se čeb. društvo ohrani. Pač pa je ves odbor v tem smislu se izrekel, da je pripravljen s slavno kmetijsko družbo o vsih dotičnih rečeh se porazumljati, da toraj odbor čeb. društva sl. kmetijski družbi v svojem delovanju rad poroča in da tudi kake naročila kmetijske družbe rad izvršuje ter se tudi odbornih sej kmetijske družbe rad udeležuje, kadar ta udeleževanje zahteva. Odbor misli, da je vse storil, kar mu je le mogoče in da slavni kmetijski družbi nikakor in nikjer ne misli nasprotovati, pač pa njeni blagi namen: podperanje posameznih in blagor dežele po moči pospeševati. V tem smislu se je vis. ministerstvu kmetijstva poročalo. Bode li mu zadostovalo in čeb. društvo znanprej kaj podpore dobivalo, bodo prihodnji časi učili.

4. Z ravno tistim odlokom je pa minister kmetijstva zarad v prošnji 20. marca preteklega leta „dokazanih potreb in zarad posebnega priporočevanja c. kr. kmetijske družbe odločil, da naj se kmetijski družbi podeljena svota za čebelarstvo t. j. 200 gld. čebelarskemu društvu izroči“.

Pri tej priliki odbor čebelarskega društva z radostjo in zahvalo pripozná, da se nam je slavni centralni odbor kmetijske družbe posebno prijaznega skazal. Ne le, da je čebelarsko društvo zarad vspešnega dela vis. ministerstvu blagovoljno priporočeval, ampak je tudi prostovoljno svojo pripravnost naznanil, lastno svoto po dovoljenji vis. ministerstva čeb. društvu v podporo prepustiti. Odbor tedaj predlaga, naj občni zbor slavni c. kr. kmetijski družbi posebno zahvalo pripozná.

5. Ker smo že ravno pri prošnjah, se občnemu zboru naznanuje, da je predsednik v imenu čeb. društva vis. ministerstvo prosil za denarno podporo v namen, da se naše društvo saj enkrat udeleži občnega zborovanja avstrijskih in nemških čebelarjev, ki je bilo preteklo leto v Vratislavi. Visoko ministerstvo je prošnjo vslišalo ter dovolilo za potovanje 80 gld., proti temu, da dotični poslanec vis. ministerstvu o zborovanji poroča; kar se je tudi zgodilo. Drugo je našim udom iz „Slov. čebele“ znano.

6. Panjev za polovično ceno je društvo letos le 15 udom dalo in sicer tako, da vsaki ud je dobil le en izgledni panj, ker več naša denarnica ni dopuščala. Za polno ceno je pa društvo petim udom preskrbelo 31 panjev.

7. Udov čebelarskega društva je zdajni odbor od odstopivšega lani osorej sprejel 181. Dvanajst jih je bilo čez leto odpalo, tedaj ostalo starih udov le 169. Nasproti pa je bilo novih udov pristopilo 48, tedaj je število vsih udov čeb. društva konec leta 1876 znašalo 217 udov. *)

8. Na društvenem dolgu se je preteklo leto odbilo 450 gld. Dolg od poprejšnjih let je namreč znašal 797 gld. 90 kr. Plačali so se z 200 gld. državne pod-

*) S tem naj bo tudi popravljena zmeta v „Novicah“, po katerih bi bilo udov 256. Naj berž se je zmotá pripetila zato, ker je poročevalec povedal, koliko novih udov je pristopilo po novem letu, namreč 19 ter je bilo o času občnega zbora vsih udov 236.

pore tiskarni stroški v Blaznikovi tiskarni; z ostalim pa enako tiskarne stroške v Egerjevi tiskarni in druge iz doneskov letnih udov čebelarškega društva. Tedaj ostaja sprejetega dolga še 347 gld. 90. (Natanjčnije glej v letnem računu.)

Letni račun za l. 1876 je bil potem v pregled predložen. Zavolj primanjkanja ali dolga je bilo sklenjeno, da toliko časa, dokler se dolg poplača, neha razdajanje čebelarškega orodja in tudi panjev za polovično ceno. Panji in orodje čebelarško se bo pa udom tudi zanaprej preskrbljevalo, le da za tisto ceno, katero bo društvo plačevalo.

Račun za pret. leto 1876 je bil potrjen. Na predlog odbornika g. Dr. Ahačiča je bil potrjen tudi račun prejšnjega predsednika baron Rožiča za l. 1875 s primanjkljejem 797 gld. 90 kr.

Pri branji poročila delovanja čeb. društva v letu 1876 je predsednik opomnil, da lepo državno podporo z 200 gld. je društvo prejelo le po prijaznosti c. kr. kmetijske družbe, je občni zbor takoj in enoglasno izrekel srčno slavo in zahvalo slavnemu centralnemu odboru, vrh tega pa še predsedniku naročal, naj tudi pismeno naznanuje posebno zahvalo občnega zbora.

Konečno je predsednik predlagal, naj občni zbor imenuje častne ude in sicer prevzvišenega dr. Josipa Mihalovič-a, nadškofa Zagrebškega, ki je preteklo leto nad 500 panjev blizo Ljubljane v paši imel; potem visoko blagorodnega barona Karola Wurchah-a, mnogo zasluženega predsednika c. kr. kmetijske družbe, in grajščaka vis. blagorodnega dr. Ludevita viteza Gutmannsthal-a, predsednika kmetijske podružnice Radeške, ki si za povzdigo vsih kmetijskih oddelkov jako marljivo prizadeva. Vsi so bili enoglasno od obénega zbora častni udje imenovani. Po navetu odbornika g. Ant. Jugovica in g. Fr. Šolmajerja sta bila častna uda tudi imenovana g. Karol Galé, grajščak Bistriški in vis. blag. g. baron Artur Hohenbruck, c. kr. svet. pri ministerstvu kmetijstva.

Prav živahen razgovor je nastal o predlogu predsednikovem: kaj storiti, da bi se toliko potrebna podučna knjižica v umnem čebelarstvu na dan spravila? Predsednik je obžaloval, da je za izdavanje knjige tako slabo vreme ter naj berž ne bo nič iz tega. Na svoje stroške je ne more izdajati; založnika ni lahko dobiti, državne podpore ni upati; društvo se zarad dolga ne more gåniti; čebelarji bi lahko pomagali, a ti nočejo. Na mili klic v zadnjem listu pret. leta, na obetanje, da udje knjigo zastonj dobijo, se je oglasilo celih 19 novih udov! S tem si ne upamo nič začeti. Povedal je potem nasvet izvrstnega čebelarja s Štajarskega, da naj se list ustavi ter namest njega toliko knjižice izdaja. S tem nasvetom pa zborovalci sploh niso bili zadovoljni, ker zarad mnogih vzrokov je želeti, da list ostane. Nasvetovalo se je potem, naj se namest polovice lista toliko knjižice prilaga, da izhajalo bi tedaj štiri strani društvenega lista, štiri strani pa podučne knjižice. S tem nasvetom je bila večina zborovalcev zadovoljna. Gotovega sklenilo se vendar nič ni, ker tudi zoper ta predlog je mnogo pomislikov; tedaj je reč nedoločena ostala. Ker je bilo že bolj pozno, so govori izostali, in občni zbor, ker tudi daljnega predloga ni bilo, sklenjen

Račun

čebelarstva društva konec leta 1876.

I. Prihodki :

1. Letnina društvenih udov	223 gld.
2. Za prodane letnike „Slov. čebele“	9 „
3. Za tri velike diplome	3 „
4. Za 15 izglednih panjev	15 „
5. Od c. kr. kmetijske družbe	200 „
6. Po odloku vis. ministerstva 27. avgusta 1876	80 „

530 gld.

Opomba 1. Zadnji znesek t. j. 80 gld. je na prošnjo odbor prejel in izdal za potovanje k 21. občnemu zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Bratislavo.

Opomba 2. Z ostalimi 450 gld se je poplačal dolg preteklih let, ki je znašal 797 gld. 90 kr.; tedaj je ostalo starega od prejšnjega vodstva sprejetega dolga še 347 gld. 90., ki bi pa še večji bil, ko bi ne bilo marsikaj opuščenega ali pozabljenega n. pr. za razstavno sobo i. t. d.

II. Stroški leta 1876.

1. Za poštne marke (2. lista s pravili je bilo čez 700 iztisov več razposlanih, kakor navadno le udom	35 gld. 80 kr.
2. Stroški za tretji občni zbor	3 „ — „
3. Za potrebno kolekovanje n. pr. spremenjenih pravil o prošnji za poterjenje raznih prošenj, pobotnic	5 „ 86 „
4. Za vredniške, opravišne stroške in razstavno sobo	160 „ — „
5. Za čeb. časnike in malenkosti	9 „ 80 „
6. Za 15 izglednih panjev mizarju in pošiljatev	30 „ — „
7. Za opravilne stroške: dopisovanja, razpošiljanje, listne in vozne marke, lepomisje častnih diplomov in poštnine	30 „ — „
8. Tiskarni stroški v Klein & Kovačevi tiskarni med tem tudi primankljej l. 1875 (17 50.)	244 „ 50 „

Vkup 518 gld. 96 kr.

Tedaj vsi stroški l. 1876 = 518 gld. 96 kr.

Ostali dolg l. 1875 . . = 347 „ 90 „

Primankljeja 866 gld. 86 kr.

Ker je še 54 gld. letnine na dolgu, tedaj smo zeló tam, kjer smo bili lansko leto osorej.

Dopisi.

Za *Lebnikom*. Poročila je „slov. čebela“ od tukajšnih loških hrubov, da kmetje radi gleštajo pridne in sladke čebelice, ktere hranijo čez zimo doma v uljuaku, jih pusté izrojiti v pomladanskem času in jih prenesejo na jesen v ajdino pašo na Sorsko in Ljubljansko polje. Vidi se, da tukajšni čebelarji že umno oskrbujejo svojo čebelo-

rejo in bi še bolje z Vašimi premakljivimi satniki čebelarili, ko bi stroški in kar je še sitneje, skrivalni koti za sovražne mrčese nove dzirzonovce ne odvrčali. Jaz si pomagam pri čebeloreji takole: Imam korita bolj male in nadajam čebelam v dobri paši male škatlje, ktere polne čistega medu shranujem za pitanje.

Pretečeno leto sem iz petih panjev zaredil 28 zdravih panjev srednje teže po 40 funtov in še mnogo škatelj po 8 in 5 funtov težkih medu v satovji.

Za čebelno pašo je tukaj vrba, iga, podlesk, češnja, sadje, kostanj, jagoda, ktera je pri nas tako obilna medú, da se kaplja v cvetji vidi, — planinske rože in tudi ajda ima tú sladko medeno cvetje. Moje čebele so letošnjo zimo zdrave, pri solčnem vremenu pridno izletavajo in so posebno hude, ker pikajo še gospodarja svojega.

Smereka lansko leto ni kaj prida paše čebelam dajala, ni bilo toplote dovolj; jelka pa je nekoliko medenih sladčie solzila.

Čebelarstvo je v tukajšnih loških krajih historično imenitno. Frizinski kmetje na Kranjskem so svoji grajšini dajali tudi davek „harreht“.

V davkinih knjigah leta 1318 je v officium Afriah zapisano: quicunque nutrit apes, soluit harreht et steuram. Davek od lanú in čebel je bil torej ob enem tirjan.

Čebeloreja je sedanjí čas draga; ter vrže malo dobička, ker prevaževanje na pašo je težavno, in pridelki méd in vosek, imajo prenizko ceno. Naj slavna čebelarska družba oskrbi kako redno čebelarsko tergovino za vosek in méd. *) Méd je zdravilo pri prsnih vnetjih in zalepljeni želodca. Medica in povitica so domače sladčie pri gostijah.

Vosek je svečava pri vsih gosposkih slovesnostih zlasti pa zapovedana svečava cerkvena, naj toraj zdravniki in cerkveni predstojniki pomagajo čebeloreji s tem, da sami izgledno čebelarijo, ter tudi čebelarstvo kjer koli mogoče priporočajo.

Nemci visoko spoštujejo čebelarstvo. Čebelico imenujejo: Heiliges Thier, Herrgottesvogel, Marienvogel, Muttergottesthierchen.

Z Dolenjskega. Da je bila tudi pri nas lansko leto slaba letina za čebelarje, kaj hočem vam tožiti! Kar smo brali in čuli, je bilo sploh tako po svetu. Nasledki se že zdaj kažejo, ker zdaj ta, zdaj drugi čebelar toži in pripoveduje, koliko ima mrličev v čebelnjaku in da bode ob vse čebele. Marsikteri že zdaj pravijo, da s čebelarstvom se ne bodo več vkvarjali, ker se trud tako slabo plačuje. Jaz imam do zdaj še vse žive ter se nadejam, da mi tudi zanaprej ne bodo pomerle. Sem pa tudi že v jesen kolikor moč zato poskrbel, ker tehtal sem vse in le tiste panje za pleme pustil, od kterih je bilo upati, da preživijo. Panjem z mlado rodovitno matico sem medú v satovji dodal, ali jih tudi pital, kolikor se mi je potrebno zdelo. Da čebelarjem tako zeló čebele mrjejo, pa tudi ni čuda, ker mnogo jih tako nepremišljeno ravná, da bi človek komaj verjel. Marsikteri čebelar le zato panje prevzdiguje, da naj bolj debele zapazi in — zapali; drugo vse od kraja brez premisljka pusti. Potem se pa pritožuje, da s čebelarstvom ni nič! Da bi bili sami kaj krivi, tega ne bodo z lepo verjeli. Toraj le še dalje pridigovajte, kako je treba panje za zimo vravnati; mi kmetovalci imamo mnogo skrbi zlasti o kaki slabi letini in toraj lahko pozabimo. Še le britka skušnja nekte re zmodrí, da spoznajo

*) Misel je gotovo dobra ter bi se dala izpeljati, naj bi imelo društvo dovolj denarja na razpolaganje ali saj mnogo udov. Če pa ni nobenega!

ter pravijo: Glejte, saj ima „Čebela“ vendar prav! Prav veselimo se nove čebelarске knjižice; naj bi le tudi res in kmalo začela izhajati. Če Vam drago, bom še katerikrat kaj pisal, zlasti kako bo kaj spomlad. Z Bogom. J. M.

Opomba vredništva. Drago vselej zlasti kake skušnje, brez katerih umen čebelar nikoli ni, le da jih nekteri ne zapazi. Zarad čebelarске knjižice glejte naznanilo!

Kar pa tiče obupnežev jih naj nikar noben čebelar ne posnema, da bi zavolj slabe letine čebelarstvo popustil. Mar li ni povsod tako? Da, kakor smo že večkrat opomnili, tako je na polji v vinogradu, v hlevu in povsod. Res, vsak ima rajši dobiček, kakor zgubo; to je popolno naravno in kdo bi komu zato zameril! Al kdor zavolj slabe letine čebelarstvo popusti, ni bil nikoli pravi čebelar, ampak le lakomen najemnik. Priporočevanja vašega, da bi dostikrat pridigovali, ne bomo pozabili, naj bi le čebelarji tudi pridig ne pozabili. Pri Vas se tega ni bati, ker že umno čebelarite, če tudi še s starim panjem.

Novega Vam pošljemo — drugi odgovor v listnici tudi Vam veljá. Veseli nas, da sami spoznate, da so marsikteri čebelarji nesreče sami krivi. Naj bi to spoznanje bolj in bolj prodrlo, bi gotovo sledilo tudi obilniše poboljšanje!

Pa oča čebelar! nekaj Vam pri tej priliki na uho povemo. Nič namreč za pridigarja ni sitniše, kakor če pridiguje praznim klopem, ali če je še mala peščica poslušalcev nepazljiva in dremotna. Tú mine vse veselje pridigovati. Zatorej pošljite nam poslušalcev, oziroma obilno udov in bralcev, potem bo že kaj pomagalo. Bodite umniši čebelarji tako rekoč hišni gospodarji in očetje v okolici ter preskrbite nam mnogo bralcev. Kako smo že lani osorej (v drugem listu) računili? Če se prav spominjamo, da je na primer po Slovenskem naj manj 25 tisuč čebelarjev; res velika fara ali župnija in poslušalcev, oziroma udov in bralcev je 236; tedaj da ne rečemo desetine ampak tudi stotine ne. Kaj potem pomaga, da smo pridigovali vsako leto, od umnega ravnanja za prezimovanje plemenjakov. Tú pridiga, v čebelnjaku pa mrlič! Ko bi bili vsi ti zanikrni čebelarji tri, štiri leta pridigo o prezimovanji pazno čitali, bi se bil gotovo že kateri poboljšal ter bi se jim ne bilo treba zdaj pritoževati čez nagajivost panjev, da nočejo živeti!

Tedaj če hočete še novega pridigarja (čebelarско knjižico) imeti, pošljite nam mnogo udov in bralcev.

Iz Ljubljanske okolice. Ko sem še predtanskem enkrat pri vas čebelarско orodje pregledoval, ste mi rekli, da ste zelo radovedni ter radi vidite, da Vam se kaj od čebelarstva sporoči. Nate male vrstice, pa nikar ne zamerite, če bote komaj brali; jaz sem samouk in sem že star bil, ko sem nekaj črkati začel. Letina je bila pri nas za vse slaba, za čebelarstvo pa še naj slabēja. Mnogo panjev smo mogli zadaviti, ker vemo, da ne more družega biti kakor smert, če panj po deset dvanajst funtov tehta z lesom vred. Da bi bili čebele boljšem panjem dodajali, si nismo upali, ker tudi boljši niso bili dosti prida. Tako mislmo, da je včasih vendar le žvepljenka pri čebelarju potrebna; ker če bi bili čebele le vun stresli, bi se bile same kam vrinile, tedaj bi bilo ravno tako, kakor če bi bili sami čebele panjem dodajali.*) Zdaj se pa ostali panji še precej dobro obnašajo. Čebelice prav

*) Da bila bi žvepljenka potrebna, razun pri vsmrdenih panjih z gnjilo zalego, Vam moremo oporekati. Kaj več o tem glejte prejšne letnike „Slov. čebele“.

veselo letajo in so že večkrat obnožje prinašale. Sedemnajstega prosinca sem nek panj pregledoval in najdel sat poln zalege. Če bo topla in ugodna spomlad, se nadejamo prav zgodnih rojev. Bog daj že enkrat boljše letino za čebelarstvo, potem bomo tudi bolj z veseljem kaj novega poskušali!

A. K.

V odborni seji 26. februarja so bili sprejeti sledeči novi udje:

- Č. g. Bezenšek Jurij, župn. v Čadramu na Štajarskem.
 „ Črnič Dionizij, hišnik v Dulah na Koroškem.
 „ Debevc Jožef, čebelar na Rakeku.
 „ Dujic Jakob, mlinar v Zaverheku f. Vremske.
 „ Gruntir Janez, posestn. v Kaboridu na Goriškem.
 „ Gruntir Janez, posestn. tudi v Kobaridu na Goriškem.
 „ Fojker Franc, čebelar pri sv. Ožbaldu p. Šk. Loke.
 Č. g. Hajšek Anton, župn. v Makolah na Štajarskem.
 Č. g. Kalt Gasper, župn. v Višprijah na Koroškem.
 „ Levstik Anton, posestn. v Izbini f. sv. Gregorija.
 „ Matičič Franc, čebelar na Unci.
 „ Mihevc Janez, čebelar v Cirknici.
 „ Prasnicki Ivan, grads. blagajnik v Koprivnici na Horvaškem.
 „ Rozman Janez, posestn. v Kladah f. st. Jurske na Štajarskem.
 „ Sancin Janez, kmetovalec v Dolini na Tržaškem.
 „ Semlič Jožef, učitelj v Lembahu na Štajarskem.
 Bl. g. Stare Felix, grajščak v Mengšu.
 „ Škerl Anton čebelar v Cirknici.
 „ Šijanec Anton, kaplan v Lembahu na Štajarskem.
 „ Urbas Jurij, čebelar na Rakeku.
 „ Urbas Miha, čebelar v Vanjemselu pri Rakeku.
 „ Vovk Andrej, posestn. v Razkožeh f. sv. Jurija na Štajarskem.

Listnica opravištva.

G. G. L. in mnogim drugim udom. Zarad večkratnih nepotrebnih dopisanj tú opominimo: Da po tiskarni zmoti je preteklo leto izostala 10. šte. „Slov. čebele“ ter imata lista od septembra in oktobra oba 9. šte. Vse drngo je v redu.

G. A. Š. čebelar v C.: Vaš list in denar prejeli. Menda tudi Vi prvi list; če ne, ga Vam še enkrat pošljemo. Izgledni panj Vam damo za polovično ceno, tedaj za 1 gld., ker ste se še pred občnim zborom zanj oglasili. Znanprej pa glejte, poročilo o občnem zboru.

To veljá tudi še drugim čebelarjem, ki so se bili pred občnim zborom za panje oglasili. G. L. G., posestn. D. Bomo vam vse preskrbeli ter poslali, preden bote potrebovali. Takoj pa ne moremo, ker narejenega orodja nemamo v zalogi.

G. J. B. župn. v B.: Tudi Vam bomo knjigo oskrbeli; ljubši pa bi nam bilo, ko bi nam naznanili, ktero imenovanih želite. Za vas svét hvala! Le ponavljamo, kar smo že večkrat opomnili, da namreč v dejanji in življenji marsikaj ni, kakor bi imelo biti, ali tudi kakor bi hahko bilo, če . . . !

Naznanila opravištva in vodstva.

Zanaprej bo občni zbor vselej meseca januarja; poročilo, račun in vse dotične reči pridejo precej v prvem listu. Da bi bil občni zbor meseca septembra o (češpljevem semnji), kakor so nekteri lansko leto želeli, ne kaže niti zavolj letnih računov, niti zarad drugih okoljšin.

Imenika društvenih udov letos ne bomo izdajali, da si nekoliko stroškov prihranimo; pač pa v prihodnjič, da se le denarne zadeve malo zboljšajo.

Kar izdavanje čebelarke knjige tiče, ne moremo drugače, kakor da še malo počakamo. Nasvet in željo občnega zbora, da bi se vsakemu listu le 4 strani čeb. knjige pridajale, je odbor v seji 26. februarja še enkrat vsestransko pretresoval. Pa ne kaže nikakor ne. Razloge tú očitno povemo. Če bila bi oblika knjige podobna obliki „Slov. čebele“, bi bila knjiga silno nepriročna, ker je prevelika in mislimo, da bi nikomur ne ustrezala. Če bila bi pa oblika različna t. j. dva lista „Slov. čebele“ sedanje velikosti, dva lista čeb. knjige pa manjša, bi se moglo dvakrat tiskati in tedaj stroški še več.

Potem kdaj bi bila reč končana? Recimo da bi knjiga obsegala 15 do 20 pol, kar bi ravno ne bilo preveč preobširno; knjige z 200 do 300 strani so prav srednje mere in gotovo ne prevelike. Vsak si pa zdaj lahko izračuni, kdaj bi bilo delo končano. Da udom ne bo treba se truditi, račun tú objavimo. Če bi knjižica obsegala 200 strani, bi mogli po štiri strani petdesetkrat prilogo dati, tedaj bi delo trajalo čez štiri leta; če bi knjižica obsegala 300 strani, bi se zavleklo čez šest let. Kdo udov bo pa s tem zadovoljen? In pisatelj bi zadnje leto že komaj vedil, kaj je prvo pisal. V tem času se bo marsikaj spremenilo in jezik na zadnji strani bo že ves drugačen, kakor na prvi, ker napredek se ne da zavreti.

Delo bi moglo biti saj v 2 letih končano, tedaj bi priloga naj manj osem strani imela. Kje pa bo denar za vse stroške? Od 22 novih udov (toliko jih je po novem letu pristopilo) ga saj gotovo ne dobimo. Nadejali smo se, da bo vendar nekaj več udov društvu pristopilo in iz nekterih okolic se jih je tudi res zadosti oglasilo; ali kaj ko nimamo več, kakor tri, štiri kraje, kjer bivajo in se trudijo vneti udje! Hvala jim! Sploh pa je bil račun zopet enkrat brez krčmarja. Je pa li res račun tako presiljen in prenapet, če se človek nadeja, da izmed naj manj 25 tisuč čebelarjev po Slovenskem bi znalo kakih 200 novih pristopiti? Mislimo da ne, dasiravno so nam stiske in reve večine kmetovalcev dobro znane. Če si pa sami nočemo pomagati, kadar bi si lahko pomagali, no — kdo nam kaj za to more! Al pritoževati se ne moremo, če pri taki vnemi ničesar ne dosežemo. Tedaj dragi čebelarji in udje ne zamerite, če reč malo odložimo ter počakamo, da se več udov oglesi, ali pa sicer okoljšine zboljšajo. Prizadevali si bomo za-to, kar bo v naši moči. Toliko v porazumljenje!